

чевъ е падналъ убитъ и до гдѣто той — свидѣтеля — успѣе да довтаса на помощъ, убийцитѣ се разбѣгали и нито единъ отъ тѣхъ не е билъ хванатъ или ударенъ, макаръ да ги е годилъ и стрѣлялъ слѣдъ тѣхъ.

18. Че отъ показанията на експертитѣ—капитана Толчева и техника Попова се установява, че съ намѣренитѣ въ градската градина три револвера: два съ седефени дръжки подъ № № 4 и 8 система «хамерлесъ» и единъ другъ подъ № 6814 система «смитъ и vessона», може да се нанесе убийство.

19. Че отъ медицинския актъ приложенъ къмъ дѣлото се установява, че смъртта на министра Бѣлчева е причинена отъ револвери, система «смитъ и vessона», съ които сж нанесени двѣтѣ рани.

20. Че на сждебното дирение, както и отъ свидѣтелскитѣ показания, не можаха да се потвърдятъ обвиненията противъ подсждимитѣ: Григоръ Карагюлева, Петръ Македонский, Димитръ Моллова, Димитръ Карастоянова, Димитръ Ножарова.

21. Че отъ прѣдставенитѣ при сждебното дирение документи отъ Радуевацката община (Сърбия), писани отъ обвиняемия Петра Милкова на 15 и 16-й Мартъ 1891 год., които документи сравнени отъ експерта Д-ра Цонева на сждебното дирение съ почерка на самия обвиняемъ, се констатира, че Петръ Милковъ въ деня, когато е убитъ министра Бѣлчевъ, се е намѣрвалъ дѣйствително въ село Радуевацъ, гдѣто се е намѣрвалъ на служба, общински писаръ, а слѣдователно прѣписваемото се нему по обвинителния актъ обвинение не може да се поддържи.

22. Че приложенитѣ къмъ дѣлото вещественни доказателства, а именно: 1) Дневника на обвиняемий Свѣтославъ Миларовъ, неговъ револверъ подъ № 22113 и разни писма, намѣрени у Миларова, Георги Василиева, Стоя Джуджева, Тома Георгиевъ — пришити въ папка XI—обвиняемитѣ признаватъ да сж намѣрени у тѣхъ при обиска на прѣдварителното дирение.

На основание всичко и съгласно статия 722 отъ Военно-Сждебний законъ, сжда: